

عنوان مقاله:

بومی سازی چارچوب سندای در سکونتگاههای حاشیه شهرها نمونه موردی محله الله آباد شهر کرمان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

آرمان حسن زاده - دانشجو کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

مریم فدایی قطبی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر خسارات ناشی از سوانح طبیعی روند افزایشی داشته در نتیجه در سال 2015 سندی تحت عنوان سندای توسط سازمان ملل برای کاهش خطر پذیری بلایا و با هدف پیشگیری از ریسک های جدید و کاهش ریسک های موجود تدوین شده. در این سند تاکید ویژه ای بر نقش جوامع محلی در اجرایی شدن آن وجود داشته و مسوولیت پیشگیری و کاهش خطرات در سطوح مختلف را بر عهده دولتها با تاکید بر تقسیم مسوولیت میان سطوح مختلف و با مشارکت همه مردم قرار داده است. حاشیه نشینی همواره در طول چند دهه اخیر چالش اصلی شهرها بوده است و بعد از تجربیات مختلف برخورد قهری، آنچه که اکنون توسط سازمان های بین المللی توصیه شده، رویکرد توانمندسازی است که به جای حمایت های مالی، بر توانمندسازی حاشیه نشینان با تاکید بر ماهیت درونزایی حل مشکل استوار شده است. محدوده الله آباد شهر کرمان از مناطق حاشیه نشین شهری به شمار میرود که به دلیل ساخت حساب نشده و بدون مجوز اکثر ساختمان ها و قشر خاص ساکنان آن با معضلات بسیاری دست و پنجه نرم میکند و بیشترین آسیب پذیری را در مقابل سوانح دارا میباشد. با توجه به تفاوت های کشورهای جهان در زمینه های مختلف این سند راهکارها سیاستها و اهداف عمومی را بیان کرده تا جوامع محلی بتوانند به کمک آن ضوابط و چارچوبهای بومی مطابق با نیاز و توانایی خود تدوین کنند. روش این تحقیق کمی بوده و با استفاده از پرسشنامه میزان درک خطر پذیری بررسی شده و هدف آن پیدا کردن اصول راهنما اولویتهای اقدام اهداف و راهکارهای بومی برای افزایش درک خطر پذیری ساکنان است.

کلمات کلیدی:

سندای، بحران، حاشیه نشینی، سازمان ملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560007>

